

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1743

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546733

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546733|LOG_0063

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546733>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

solo adglutinatae quasi videntur, unde & facile per fortiores eradicantur nimbos. Octobri floret, fructusque subsequentibus maturescunt mensibus.

Nomen. Latine *Mangium silvestre*. Malaice *Mangi Mangi Utan*. Amboinice *Watta Ewan*. Ternatice *Lolaru Tomma Banga*, quæ omnia nomina eandem fortuntur significationem. Amboinenses vero Leytimoram inhabitantes præter hæc nomina alia ipsi etiam inponunt, uti *Kinaméan*, *Inaméan*, & *Aymaan Abbar*. Tantam porro cum subsequenti *Ligno Salis* primo habet convenientiam, ut multi hoc cum ipsa confundant, licet foliorum differentia ex sapore mox detectatur, illa enim *Kineaméan* amaricant, quum hæc *Ligni Salis* seu *folii acidi* grata acida sint cum parva saliedine.

Locus. Raro obcurrit, ac fere semper ad montium pedes declives & in locis præruptis, in Leytimoræ vallis castello *Victoriae* vicinis & circa *Caju Puti* oras, ubi montes in valles decurrent in levibus silvis, in altis enim ac densis silvis non provenit.

Usus. Lignum ejus raro ad tigna adhibetur, cum adeo grave sit, ac difficulter cædatur, si vero recti ejus obcurrent trunci, hi justo siccati modo ad ædificia in usum vocari possunt, ad tecta nempe, non vero ad solum, quum cito ibi putrescat: Colorem gerit mellinum, illique *Mangi Mangi* simile est, siccatum vero flammam facile concipit, sed totum in albos convertitur cineres, nullos relinquens carbones: Folia cum *Curcuma* contrita & forma Emplastri albo incolarum Cadel inposita, vermes enecant atque infecta, quæ cauſæ sunt proserpentis hujus mali cutisque defœdatæ.

Tabula Trigesima Prima

Ramus exhibet *Mangii silvestris*.

O B S E R V A T I O.

Mangi Mangi arbore a Valent. in *Amboinae descript.* pag. 222. itidem commemorantur, dicitque decem harum observari species, quarum unam sub No. LX. in Tabula exhibet.

CAPUT VIGESIMUM NONUM.

Folium acidum majus. Daun Assam Besaar.

Cum binis præcedentibus arboribus magnam quoque adfinitatem gerit *Folium acidum*, quod in majus ac minus dividitur, quorum primum hoc in capite describemus.

Primo. *Folium acidum majus* seu *latifolium mixtum* habet *Hussuri* & *Mangi Mangi* formam, non altum gerens truncum, paucosque emittens pingues ramos, quorum pars suprema quadrata est ac viridis. Ejus folia sunt magna, atque in geniculis per paria sibi sunt cruciatim opposita, sed rara, septem & octo pollices longa, tres quatuorve digitos lata, in obtusum desinentia apicem, quorum quædam sunt rotunda & bifida, glaberrima, crassa, nullas notabiles gerentia costas, quæ vero in inferiore parte parum protuberant, nervumque gerunt crassum medium subtus acute trigonum & maxime elevatum, ipsorum sapor est acidus & quodammodo acidulus: Ex vulneratis ramis paucum exstilat lac flavum ac viscosum, quod cito exsiccatur instar illius *Seloot*, rami autem intus molle ac fungosum gerunt cor.

Ex foliorum alis ab utraque parte bini excrescunt longi petioli seu surculi, qui ante ortum medio videntur adcubuisse petiolo, sunt enim plani, binas gerentes oras acutas, medius vero petiolus sulcatus est, unde quadratus etiam est. In vetustis vero & adultis arboribus rami non amplius sunt quadrati, sed parum striati, ramulique laterales plurimum sunt rotundi & geniculati: Plurima etiam decidunt folia, reliquaque

de grond geplakt waren, daarom ook lichtelyk door een sterke wind uitgeworteld werden. Hy bloeyt in October, en de vruchten rypen in de volgende maanden.

Naam. In 't Latyn *Mangium silvestre*. Maleys *Mangi Mangi Utan*. Amboinsch *Watta Ewan*. Ternatice *Lolaru Tomma Banga*, alle van eenderley beduydenisse: Doch by de Amboinezen op Leytimor heeft by deze naamen, *Kinaméan*, *Inaméan*, en *Aymaan Abbar*. Voorts heeft by zulke gelykenisse met 't volgende *Lignum Salis* primum, dat hem vele daar mede vermengen, hoewel 't onderscheyd der bladeren aan de smaak strax te vinden is, zynde die van *Kinaméan* bitter, en die van *Lignum Salis* of *Folium Acidum* aangenaam zuur, met een kleene brakigheid.

Plaats. Men vind hem weinig, en schier altyd in 't hangen der bergen, aan style plaatzen, op Leytimor in de naaste *Valeyen*, aan 't *Kasteel Victoria*, en omtrent 't *Caju Puti* aan de kanten, daar de bergen afgaan na de *Valeyen*, onder 't kreupel-bosch, want in hooge en digte boschen wil hy niet wassen.

Gebruik. Het hout werd tot timmerhout weinig gebruikt, dewyl 't zo moeyelyk en swaer te kappen is, dog als men regte stammen vind, en dezelve ter degen laat uitdroogen, kan men ze tot den huisbouw gebruiken, te weten tot 't bovenwerk, maar niet in de grond, waar in dit hout niet durabel is. Het is anders honingverwig, en gelykt *Mangi Mangi*-hout zeer wel; het gedroogde brant ook wel, maar vervalt t'eenemaal tot witte asche zonder koolen na te laten. De bladeren met *Curcuma* gewreven, en plysters-gewys over 't witte Cadel der Inlanders geslagen, dood de wormpjes of *Insectjes*, dewelke oorzaak zyn, dat 't zelve Cadel zo voortteelt, en baare buyd zo mismaakt.

De een- en dertigste Plaat

Vertoont een Tak van het wilde *Mangi*.

A A N M E R K I N G.

De *Mangi Mangi*-boom werden by Valent. in de *Beschryving van Ambon* op pag. 222. mede vermeldt, alwaar hy zegt dat 'er wel tien soorten hier van gevonden werden, waar van hy 'er een op de Plaat onder No. LX. vertoont.

XXIX. H O O F D S T U K.

Groot Suur-blad.

Noch heeft met de beyde voorgaende groote gemeenschap het *Folium Acidum*, het welk verdeelt wert in groot en kleenbladig, waar van wy 't eerste in dit Kapittel beschryven zullen.

Eerstelyk: *Folium Acidum* 't eerste of grootbladige, heeft een gemengde gedaante van *Hussuri* en *Mangi Mangi*, niet hoog van stam, met weinige vette takken, welkers voorste deel vierkant en groen is. De bladeren zyn groot, staan in leden tegen en over malkander in 't kruis, dog weinig in 't getal, zeven en agt duymen lang, drie en vier vingers breed, met een stompe spits, aan zommige rond en in twee gekloven, zeer glad, dik, en zonder merkelyke adertjes, die aan de onderste syde een weinig uitsteeken, maar met een dikke middel-zenuwe, die beneden driekantig scherp is, en verre uitsteekt; de smaak is zuurachtig, dog een weinig na den brakken trekkende; uit de geuiteste takken loopt een weinig gele en kleverige melk, die baast opdroogt als die van *Seloot*, bebbende de takken van binnen een week en voos hert.

Uyt den schoot der bladeren komen aan weerzyden andere lange steelen of ryskens, dewelke schynen voor haer uitkomst tegen de middelsteel angelegen te hebben, want zy zyn plat, met twee scherpe kanten, en aan de middelste steel ziet men een geut, waar door dezelve vierkant werd. Aan de oude volwassene boomen, ziet men de takken niet meer vierkant, maar slechts een weinig geribt, en de zyde-taxkens meest rond geknoopt of geleed, de meeste

multo minora sunt quam in antecedentibus seu junioribus arboribus, immo quædam haud multo majora *Gnemonis* folio, crassoque suo petiolo parum retroflexa sunt, & a subsequenti parvifolia non facile distinguuntur nisi crassitie & scabritie. Loco decidue foliorum parva ex crescunt capitula viridia, superius lata, & cruciatim in quatuor divisa segmenta, quæ sese parum aperunt in quatuor firma petala, squamosa, flosculi formam repræsentantia, quæ in centro capitulum gerunt, quod in fructum ex crescit, binorum vero istorum capitulorum sibi ad cumbentium unum tantum ad maturitatem pervenit.

Fructus pruni magnitudinem obtinet, nunc rotundus, gibbosus, ac tuberosus, nunc pyriformis ac supra umbilicatus, diu colorem servans viridem instar pomi, dein vero rubescit: Carnem intus continet lentam & succosam, plerumque acidulam, per maturitatem odorem fundentem pomorum quasi semi putridorum, quæ cruda quodammodo edulis est, in cuius centro glebae quædam oblonga continentur semina instar illorum Cucumeris locantur, ita ut omnes hujus arboris partes acidæ sint, tenera vero juniorum arborum folia quam gratissima sunt fere instar veræ Acetosæ, vetustarum vero magis amara sunt ac proinde ingrata: Fructus etiam adeo tarde maturuscunt, ac tam rari sunt, ut summa licet quis utatur patientia, vix tales inveniantur.

Trunci cortex tenuis est, externe fuscus intermixto cinereo colore, interne flavo ac viscofo refertus succo. Lignum flavescit seu ex flavo vitellinum habet colorem, circa meditullium fungosum, radiatum, ac volvulus incumbentibus distinctum, uti ambo præcedentia, sed tenuius ac solidius est hoc lignum illo *Hussuri*, grave porro est ac durum. Superiores supra terram denudatae elevantur radices, uti in *Mangi Mangi*, binorum digitorum crassitie, non autem nigrae nec sinuose, sed cinereæ, magisque rotundæ & glabrae, ac magis & longius tensæ, ita ut iis insistere possimus.

Nomen. Latine *Folium acidum majus & Arbor acidu major*. Malaice *Daun Assam* seu *Caju Assam Besaar*. Amboinice in Leytimora *Lauwassfin* & *Tammalassfin*, h. e. folium acidum ob ejus saporem: In Hitoea *Eytassis* & *Eylautassis*, utraque nomina cum cognominis *Ela* vel *Besaar*, h. e. folium majus vel acidum ab ejus subsequenti usu, & ad distinctionem subsequentis minoris speciei: *Ternatice Majurat*, in Luhu *Kestasye* & *Ussasye*, quod nomen commune est cum subsequenti parvifolia arbore.

Locus. In Amboina obcurrit tam in planicie circa litora, quam in montibus, ubi potissimum crescit ac præsertim in Leytimora circa *Sojam* ad montium pedes ut & ad oras silvarum levium arboris *Caju Puti*. In *Gelolo* quoque crescit in montibus, ubi aqua stagnat pluvialis, ac paludes sunt, unde & quidam hanc habent pro specie *Mangii silvestris*, de quo in præcedenti fuit actum capite, quodque non ita elevatas gerit radices; arbor autem est, quæ loca amat frigida.

Usus. Hoc lignum tigno inutile est, quum cæsum durum sit, nec recti pali ex hoc formari possint, adhibetur autem aliquando ad postes ædium silvestrium, quæ non diu durabiles esse debent: Vulgus ejus folia piscibus adcoquunt, ut condimenta sint acida, sed defectu meliorum foliorum: Ternatenes *Gelolum* inhabitantes contusas hujus arboris radices, ac corticem *Saguero* infundunt potui, quem bibunt, antequam ad pugnam eant, ut eo magis excandescant, unde *Saguerus* potus acidulus est.

Amboinenses belli temporibus in montibus occulti, ita ut aquæ marinæ adcedere nequeant, ad hanc refugium suum querunt arborem, cuius lignum, ramos, ac folia in cineres comburunt, quibus aquam adfundunt, quam filtrant, quæ ipsi infervit pro aqua marina ad cibos, ubique enim hæc arbor ad montium declivia loca est obvia.

In Ternata hæc quoque arbor vocatur *Panawa Xula*, quo alioquin nomine denotatur *Frutex aquosus Femina*, estque vulgare *Oebat Sagueri* apud Alphorenenses *Gelolum* inhabitantes.

Tabula Trigesima Secunda

Ramum exhibit *Arboris acidæ majoris*.
Ubi Litt. A, ejus fructum separatum ostendit.

Tom. III.

CAPUT

meeste bladeren vallen dan af, de overige zyn veel kleender dan de bovenstaande, ja sommige veel grooter dan een *Gnemon*-blad, met baar dikke voetjes, een weinig achterwaarts gebogen, van de volgende kleenbladige niet wel te onder/scheiden dan in de dikte en stijvigheid. In de plaats van de afgevallene bladeren, komen kleene groene knopjes voort, voorn breed, en met een kruis in vierde verdeelt, d'welke zig een weinig openen in vier stijve blaadjes of schulpjes, d'welke de gedaante van een bloempje maken, in de midden met een knopje, waar uit de vrucht werd, en van de twee knopjes, die tegen malkander staan, komt maar een tot perfectie.

De vrucht is in de grootte van een pruym, sommige rond, dog bultig en heuvelachtig, sommige peerformig, en vooren met een kuyltje, langen tyd appel-groen, daar na een weinig rood. Binnen hebben een vochtig en zeer taay vleesch, meestentyd zuurachtig, in de rytheid ryns en riekende, als half verrotte appelen, eenigzins bequaam om raauw te eeten, in de midden met eenige klonteren van langwerpige korls als Komkommer-zaden, zo dat alles zuur is, wat men aan dezen boom vind; zynde de jonge bladeren aan de jonge boomen bet aangenaamt, schier als rechte zuuring, maar aan de oude boomen werdenze wat bitter, en dierhalven onaangenaam; ook rypen de vruchten zo langzaam, en de boom draagt zo zelden, dat 't patientiewerk is een rype vrucht te vinden.

De schorisse des stams is niet dik, van buyten bruin met graauw gemengd, van binnen vol geel en kleverig zap. Het bout is geelachtig of liever bleek doorn-geel, rondom 't middelste vooze kleene hert gespraald, en met zyne rollen boven malkander, gelyk de beyde voorgaande, dog synder en digter als 't Hussur, mede swaer en hard. De bovenste wortelen staan boven de aarde bloot, gelyk aan de *Mangi Mangi*, in de dikte van Sauciez, dog niet swart nog hoochtig, maar graauw, ronder, en evener, rechtter en langer gespannen, dat men daar op staan kan.

Naam. In 't Latyn *Folium Acidum majus en Arbor Acidu major*; Maleys *Daun Assam* of *Caju Assam Besaar*. Amboinsch op Leytimor *Lauwassfin* en *Tammalassfin*, dat is zuur-blad, wegens zyn smaak. Op *Hitoe Eytassis* en *Eylautassis*, beyde met een toenaam van *Ela* of *Besaar*, dat is groot-blad of zout-blad, van zyn volgende gebruyk, en tot onderscheit van 't volgende kleenbladige. *Ternatice Majurat*, op *Luhu Kestasye* en *Ussasye*, een naam, gemeen met 't volgende kleenbladige.

Plaats. Men vind hem in Amboina, zo op de vlakte omtrent de stranden, doch meerendeels in 't gebergte, en voornamentlyk op Leytimor omtrent *Soja*, in 't hangen der bergen en aan de kanten van *Caju Putis* lichte boschen. Op *Gelolo* mede in 't gebergte daar 't regenwater staan blyft; en *Moeraffen* maakt, daarom sommige het voor een soorte van *Mangium silvestre* houden, waar van in 't voorgaande Kapittel, en 't welk zo veel uitsprekende wortelen niet heeft: Immers 't is een boom, die koude plaatzen bemind.

Gebruik. Dit bout is onbequaam tot timmerwerk, dewyl het te hard is om te kappen, en men niet veel regts daar van hebben kan, alleen word 't somtyds tot stylen van bosch-buizen gebruukt, die niet lange behoeven te duuren. De flegte luyden kookken de bladeren by de vischbenen, om de zause zuur te maken, dog mede by gebrek van beter bladeren. De *Ternataneen* op *Gelolo* doen de gekneusde wortelen en schorisse in de *Sagueer*, die ze drinken als ze willen uit vegeten gaan, zo ze zeggen, om quaad te werden, gevende de *Sagueer* een rynschensmaak.

De Amboinezien by oorlogs-tyden in 't gebergte beflooten zynde, datze by 't zee-water niet kunnen komen, nemēn baar toevlucht tot dezen boom, deszelfs bout, takken, en bladeren tot asche verbrandende, daar ze dan water op gieten en doen kleynzen, het welk hun voor zout-water tot de koft verstrekt, want zy kunnen dezen boom over al in 't hangen van 't gebergte krygen.

Men noemt 't ook in Ternaten *Panawa Xula*, het welk anders de naam is van *Frutex aquosus Femina*, en is een ordinarie *Oebat Sagueer* by de *Alphorenzen* op *Gelolo*.

De twee- en dertigste Plaat

Vertoont een Tak van de groote *Zuure boom*.
Alwaar Lett. A. een byzondere vrucht aanwyst.

H 2

XXX.